

16/10/2013

דבר המנהל בטקס הזיכרון ליצחק רבין

מורים ותלמידים יקרים.

לפני 18 שנה נורו בכיכר העיר היריות ששמו קץ לחיו של ראש ממשלת ישראל יצחק רבין, הרצח המתועב הכה בתדהמה את מדינת ישראל ואת העולם כולו. מעבר להיות יצחק רבין ראש ממשלה ופורץ הדרך לשלום, יצחק רבין סימל בדמותו את מה כל מה שאנחנו החברה הישראלית תמיד חלמנו להיות. רבין היה התגלמות דמותו של "הצבר", החל מהלידה בירושלים, דרך הלימודים בכפר הנוער "כדורי" לא הרחק מכאן... וההצטרפות לפלמ"ח לאחר סיום הלימודים.

רבין סיפר לא פעם שחלומו האמיתי היה להיות מהנדס מים ולתרום לפיתוחה של הארץ, במקום זאת הוא נאלץ להקדיש את רוב שנותיו כאדם צעיר למאבק על הקיום ולשמירה על הביטחון.

בהתחלה עשה זאת כקצין בפלמ"ח ובהמשך כמפקדה של חטיבת "הראל" שהקיזה את דמה בקרבות על פתיחת הדרך לירושלים הנצורה.

עם תום מלחמת העצמאות נקרא רבין שוב לדגל הביטחון והיה שותף מרכזי בעיצוב דמותו ובניית כוחו של צה"ל שהגיעו לשיא בניצחון המזהיר במלחמת ששת הימים כאשר צבא ההגנה לישראל תחת פיקודו של רבין הביס בתוך שישה ימים שלושה צבאות ערביים, במה שנחשב לאחד הניצחונות הצבאיים המזהירים ביותר בהיסטוריה. בהמשך דרכו המשיך רבין לשרת את הציבור כשגריר בארה"ב, כשר בממשלה וכמובן גולת הכותרת, ראש ממשלת ישראל בשתי קדנציות.

לעיתים דווקא מילים של אדם שאיננו חלק מההווה היומיומית, שלנו כאן, יכולות לתאר בצורה הנכונה ביותר את תחושותיהם של האנשים. מיד לאחר הרצח יצא נשיא ארה"ב קלינטון לעיתונאים ובקול רועד נפרד מיצחק רבין. אחד מעוזריו היהודים של קלינטון הציע לו להוסיף לנאומו את צמד המילים (בעברית) "שלום חבר" וקלינטון קבל את הצעתו והוסיף לנאומו את המילים הללו שתארו יותר מכל את תחושתו של הציבור הישראלי. גם היום, שמונה שנים לאחר הרצח, ממשיכות שתי המילים הללו להדהד בתודעה הקולקטיבית של כל יהודי וישראלי והאיש חסר כאן יותר מכל.

דודו גורן

16/10/2013